

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez pocztą: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 16. lipca, godzina 11. min. 55. wieczorem. Do Lundenburga wkroczyło dziś 4000 Prusaków. — Frankfurt obsadzili dziś Prusacy.

Stockerau, 16. lipca. Wczoraj zaszła utarczka forpocztowa brygady Wallis z pruskimi wojskami pod Jetzelsdorfem. Prusacy przybyli dziś podobno z 2 pułkami piechoty, z 2 pułkami konnicy i z jedną baterią do Ober-Hollabrunn.

Mnichów, 16. lipca. Strata Prusaków pod Kissingen i Hammelburgiem wynosi 1400 poległych. Skutkiem tych strat nie przyjęli oni bitwy pod Schweinfurtem. Prusacy opuścili Kissingen, zajmują stanowisko pod Koburgiem i ciągną ku Meiningen. O ósmym korpusie związkowym nie słychać nic.

Część urzędowa.

(Dalszy ciąg ofiar patriotycznych z powodu wojny.)

Gminy powiatów Radziechowskiego, Łopatynskiego i Kamionckiego odwozły bezpłatnie do Lwowa na 43 wozach 166 rekrutów z tychże powiatów. Nadto gminy chrześcijańska i i-raelicka w Kamionce obdarzyły rekrutów chlebem i wodką z dodatkiem 10 c. dla każdego. Też samą uchwałę powzięły także gminy powiatów Busk, Olesko i Gliniany tak, że rekruci będą przybywać do Lwowa całkiem rzeźwi. Każdy rekrut otrzyma także przy wstąpieniu 40 c. w. a. na rękę.

C. k. adjunkt urzędu powiatowego w Sokalu p. Jan Skowronski zobowiązał się na czas wojny składać na cele państwa, zaczawszy od 1. sierpnia 1866, w ratach miesięcznych 5 pre. od swojej pensji wynoszącej 840 zlr. rocznie.

W Drohobyczy oprócz istniejącego tamże oddzielnego komitetu chrześcijańskiego i izraelskiego utworzyło się stowarzyszenie z osób rozmaitych stanów i wyznań pod prezydencyą miejscowego rz. kat. proboszcza i kanonika honorowego księdza *Zaleskiego*, mającego na celu pielęgnowanie i leczenie rannych wojowników z 9go pułku piechoty, a w szczególności pochodzących z powiatu Drohobyckiego i zbieranie ofiar dobrowolnych na pokrycie kosztów.

Te czyny patriotyczne podaje się z wyrazem zupełnego uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Prezydium Namiestnictwa.

Lwów, 12. lipca 1866.

Wiedeń, 11. lipca. Dnia dzisiejszego wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozesłany został XXXVI. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 89. Ustawę z 7. lipca 1866, względem otwarcia kredytu w sumie 200 milionów złoaych waluty austriackiej; obowiązującą w całym państwie.

Część nieurzędowa.

Monarchia austriacka.

Wiadomości z teatru wojny.

O operacjach armii północnej w Czechach pisze dziennik military „Kamerad“ co następuje:

„Chociaż wielką część przyczyny nieszczęśliwej kampanii przypisać można ociężałości i wahanii się niemieckich naszych sprzymierzeńców, to jednak główna wina ciąży na systemie zwłoki w naszych postanowieniach, oraz nagle i wszelkie siły wyczerpujące wykonanie planu operacyjnego za późno powziętego. Mówią o zdradzeniu pierwiastkowego planu naszego zaczepnego, który nieprzyjaciel z swej strony uprzedził przez wkroczenie do Czech z całą siłą swoją. Marsz flankowy z Ołomuńca do Josefstadtu był wprawdzie bardzo pięknie wykonany, nie mógł jednak przeszkodzić debuszowaniu nieprzyjaciela z wawozów pod Reichenbergiem, Nachodem i Trautenau, i mimo największego usiłowania postępy nieprzyjaciela na chwilę tylko powstrzymać zdołano, nie można zaś było przeszkodzić połączeniu się obu armij nieprzyjacielskich. Bitwa pod Chlum była to Va banque zdesperowanego gracza, który wszelkie stracił wyrachowanie.

Oddawszy nieprzyjacielowi bez obrony defilée pod Zittau, Schwarzwasser i Nachod, chciano wstrzymać pochód jego osadze-

niem pozycyjm pod Reichenbergiem, Trautenau i Nachodem i przeszkodzić tym sposobem połączeniu się korpusów nieprzyjacielskich. Szósty korpus z dywizją ciężkiej jazdy dokazał to miał pod Nachodem a 10ty korpus pod Trautenau, pierwszy zaś korpus, saską brygadą wzmocniony, odeprzeć miał nieprzyjaciela od Reichenbergu postępującego i połączyć się z innemi korpusami, a cała armia pod Josefstadtem stojąca w chwili korzystnej w akcyę wstąpić miała. Bohaterskie walki 6go i 10go korpusu pod Skalicami i Trautenau poszły w nie w skutek pobicia pierwszego korpusu pod Iczynem, musiano opuścić pozycyę pod Josefstadtem i zająć w dniu 1go i 2. lipca pozycyę opierającą się obiema skrzydłami o Josefstadt i Königgrätz. Poza korpusem lewe skrzydło formującym stał drugi korpus pod Kukleną, Stöffer i Neuköniggrätz po części za Elbą w rezerwie, w centrum między Wsetinem a Chlumem stały trzy korpusy, z którymi łączyły się dwa inne korpusy. Skrzydła pokryte były dywizjami lekkiej jazdy, komunikacye utrzymywane były przez dywizyę ciężkiej kawaleryi, a dla ich poparcia ustawiona była dywizya rezerwowa ciężkiej kawaleryi. Dnia 3. lipca o godzinie 7mej rannej kolumny pruskie z Horzyc postępujące rozpoczęły atak pod Lipą, który się wkrótce na całej linii rozszerzył i wszędzie odparty został przy morderczym ogniu karabinowym i działowym. Działa artyleryi rezerwowej gruchotały nieprzyjaciela, którego centrum usunęło się do Gross Burglitz.

Korzystając z luki między lewym skrzydłem a centrum, która powstała przez posuwanie się naprzód centrum naszego, udało się nieprzyjacielowi wsunąć jedną brygadę i kilka baterij w tyły lewego skrzydła naszego. Okropny ogień, jaki te rozpoczęły na tyły naszego centrum, zniszczył wszelkie korzyści, jakieśmy dotąd odnieśli i zmusił do odwrotu, który wykazał, jak zgubne było dla nas pole bitwy przed rzeką (Elbą) i przed fortecą, którą własna nasza armia na nieczynność skazała.

Nieszczęśliwa okoliczność, iż wojsko nasze nie знаło położenia mostów nad Elbą wzniesionych, że mostów tych było za mało, okoliczność ta wpędziła tysiące naszych żołnierzy w nurty Elby, gdzie wielka ich część zginęła.

Bitwa pod Chlum zawarła pierwszy wstęp kampanii austriacko-pruskiej. Armia austriacka dała dostateczne dowody dawnego mężstwa i pogardy śmierci, lecz okazało się zarazem, iż liczne a smutne doświadczenia nie zdołały usunąć nadużyć, które zawsze były przyczyną klęsk naszych.

Dzienniki półurzędowe francuskie przedstawiają w najlepszym świetle dzisiejsze siły zbrojne Austrii. „Constitutionnel“ naprzykład w ostatnim artykule tak o nich mówi:

„Z raportu hr. Mensdorff do Cesarza Franciszka Józefa pokazuje się, że z 250.000 ludzi, z których armia północna składała się w początku kampanii, 100.000 kompletnie uzbrojonych w najlepszym porządku cofnęło się pod Ołomunieć; z korpusów pobitych i rozprószonych 40.000 już się do nich przyłączyło. Poległych, rannych i jenców jest 40.000, z reszty spodziewają się jeszcze zebrać i uporządkować 60.000 i tym sposobem armia pod Ołomuńcem będzie liczyć około 200.000 ludzi.

Obecnie (11. lipca) koncentrują pod Wiedniem piąte bataliony które razem utworzą 80.000 młodego żołnierza; z Dalmacyi ściągają dwa korpusy liczące 50.000 ludzi. Nadto armia południowa już wysłała 30.000 ludzi dla osłony Wiednia. Daje to więc razem 160.000 ludzi, obecnie zebranych w obozie oszańcowanym Florisdorf na północ od Wiednia. Do tych sił prawdopodobnie za dni kilka przyłączy się 50.000 armii polowej która stała w Weneckiem kraju.

Tak więc wkrótce Austriya mieć będzie do rozporządzenia dwie armie: Ołomuniecką przedstawiającą cyfrę od 150.000 do 200.000 ludzi zabartowanych w boju, i wcale nie upadłych na duchu, pomimo klęsk poniesionych w Czechach; oraz armię oszańcowanego obozu Florisdorf, złożoną z 80.000 młodych żołnierzy, 50.000 starszego wojska i 80.000 wojsk zwyciężkich w Wenecyi; razem 210.000 ludzi.

„Opierając się na armii przeszło czterokroćtysięcznej, mówi w końcu „Constitutionnel“, Cesarstwo austriackie jeszcze nie zginęło.“

Z Cwita wy donoszą pod dn. 11. lipca po południu. Wczoraj przybyła tu królewska główna kwatera miała dziś, d. 11., dniówkę. Wojska operujące posunięte zostały około dwóch mil dalej na południo-wschód i miały tak samo, o ile się to dało dziś wypoczynek, konieczny po złej dżdżystej pogodzie, i nieustannym prawie marszu i walce. Pierwsza armia kieruje się na Berno, druga na Ołomunieć, a nadelbiańska na Iglawę. Z Landskrony wyszli Austriacy, gdy korpus gwardyi należący do armii drugiej, z Hohenmauth posunął się tam przez Czeską Trzebowę, (Böhmisch Trübau). Austriacka armia północna ściągają posiłki, zdaje się jednak

ze niedecydowała się dotąd trzymać linię Olomuńca Berno i wydać tu drugą walną bitwę.

Zdaje się że marsz pruskiej armii nadelbiańskiej na Iglawę wywołał tę niepewność postanowienia. Dnia 12. rozkazano przenieść królewską główną kwaterę do Czernachory o 3 mile od Olomuńca.

„Staats. Anz. z 12. b. m. gisze: Do pruskiego przymierza, które teraz zawiera wspólne rękojmie posiadania i zobowiązanie do zwołania parlamentu, przystąpiły obecnie prawie wszystkie nieokupowane państwa północnych Niemiec. Mianowicie piętnaście przytoczonych państw reprezentuje wraz z zajętemi krajami około 30 milionów mieszkańców, tworzących zupełnie zwarte terytorium i przeważnie jednostajny mający rozwój kultury i jedno wyznanie religijne. Wiele państw już poczyniło przygotowanie do wyborów parlamentarnych według ustawy z r. 1849.

Urzędownicy donoszą: Straz przednia korpusu Manteuffla wczoraj zdobyła przeprawę na Sali pod Hausen i Waldaschach, na północ od Kissingen, odpartszy wojska bawarskie. Strata z naszej strony była mała, bawarska również. Uruchomione kontyngensa meklemburski i oldenburski wymaszerowały na widownia wojny.

„Ost deutsche Post“ a za nią inne dzienniki podały wiadomość, że komendant twierdzy Mantua, generał S. przez Jego Cesarską Wysokość Arcyksięcia Albrechta do odpowiedzialności pociągnięty został za to, iż w czasie bitwy pod Custozzą nie zrobił wycieczki z twierdzy, jak było jego obowiązkiem. „Wiener Abend Post“ dnia 13. lipca oświadcza, iż dowiedziała się z właściwego źródła, iż wiadomość ta zupełnie jest fałszywa. Waleczny generał S. zrobił we wszystkim powinność swoje i właśnie w dniu bitwy zrobił świetną wycieczkę z częścią załogi twierdzy.

Według doniesienia z Paryża z dnia 12. b. m. główna kwatera króla pruskiego przeniesiona została do Zwittau. Książę Meklenburg - Szweryński mianowany został komendantem dwóch korpusów rezerwowych, które się do Lipska udać mają. Pruski Fligeladjutant hr. Schwerin, wysłany został z Pardubic do Petersburga. Armia pruska maszeruje na Berno. Granice południowe Szląska zupełnie są z wojska ogolone.

Z Olomuńca donoszą pod dniem 12. lipca, że w Opawie stoi pruski generał-major Knobelsdorf z 4000 piechoty, jazdy i jedną baterią artylerji, wojsko to składa się w części z landwery i wysła patrolę ku południowi.

Między Mährisch-Trübau a Zwittau stoi pierwszy korpus armii pruskiej i spodziewają się tam większych sił naciągnąć mających. Patrole tego korpusu sięgają do Müglitz i Hohensztadt.

W okolicy Schildbergu, Gerenbergu, około Königgrätz nie ma nieprzyjaciela, od d. 8. i 9. b. m. poruszają się znaczniejsze korpusy nieprzyjacielskie ku granicy morawskiej.

W Wiedniu dnia 13. b. m. podpułkownik Herberstein z 12. pułku huzarów przywiózł pakiety korespondencji pruskiej, które wczoraj odebrał pruskiej poczcie polowej pod Gaulich; urzędników pocztowych i jednego korespondenta „Kreuz Zeitung“ wzięto do niewoli.

Wiedeń, 12. lipca. (Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.) Najjaśn. Pan odwiedzał przedwczoraj wojsko biwakujące pod Jedlersee. Przedwczoraj po południu Najjaśn. Pan przeniósł się z całym dworem z Schönbrunnu do Wiednia. Wczoraj od godz. 7. zrana Najjaśn. Pan konferował przeszło godzinę z p. ministrem hr. Mensdorffem, a następnie przyjmował I. C. M. Arcyksięcia Karola Ferdynanda i Karola Ludwika, odbierał relacje pp. ministrów Belcrediego i Larischa i udzielał audyencye fzm. Mertens, fm. hr. Hess, i fml. hr. Gablenz, w południe zaś przydywał na radzie ministeryalnej, na której prócz pp. ministrów i kanclerzy nadwornych zasiadali naczelnicy kancelaryi gabinetowej, urzędu podkomorskiego, ochmistrzowskiego i marszałkowskiego, tudzież jeneralneji adjutantury. Później Jego ces. Mość przyjmował na osobnej audyencyi posła francuzkiego księcia Grammont. J. C. M. Arcyksiążę Karol Ludwik odjechał do Schönbrunnu dla powitania Króla saskiego. Dzieci cesarskie mają temi dniami powrócić z Ischl.

Hr. Rothkirch-Panthen, najwyższy marszałek krajowy, przybył tu wczoraj z Linzu i był przyjmowany przez Najjaśn. Pana.

Temi dniami poczyniono już przygotowania celem uorganizowania straży miejskiej na przypadek napadu nieprzyjacielskiego i wkrótce ma być wydane obwieszczenie zawiadamiające o warunkach potrzebnych, aby być do straży miejskiej przyjętym. Do komitetu zajmującego się uorganizowaniem straży przydany został p. Heller, nadkontrolor targowicy centralnej.

Asenterunek ochotników odbywa się bardzo pomyślnie przy znacznej licznie zgłaszających się do biur werbunkowych. Co do korpusu ochotników strzelców wiedeńskich, organizacya 2. batalionu postępuje szybko. Kadry mają już być obsadzone.

Wszystkim urzędnikom i sługom władz rządowych w Wiedniu wypłacono z góry pensye trzechmiesięczne. Nikt zapewne nie odmówi właściwego uznania temu czynowi ludzkości i rzędu i pieczołowitości jego o organa swoje. Gdy jednak wywołaćby mógł różne niepokojące wieści pod względem zamiarów rządu na przypadek inwazyi nieprzyjacielskiej, przeto „Wiener Zeitung“ z dnia 10go lipca na mocy wyższego upowaznienia oświadcza, iż urzędnicy pełnić będą funkcyje swoje nawet na przypadek inwazyi, o ile zewnętrzne okoliczności tego dozwolą. Rozporządzenie rządowe wypłynęło głównie ztąd, iż kasy państwa z Wiednia wydalone zostały, mogłoby się więc wydarzyć, iż rząd nie byłby w stanie wypłacać

regularnie i w czasie właściwym pensye urzędników i sług władz rządowych.

Francya.

Paryż, 11. lipca. (Układy o rozejm.) „Monitor z 9. b. m. w tych słowach mówi o układach względem rozejmu między stronami wojującymi:

Jakkolwiek naturalna może być niecierpliwosć publiczności, trzeba brać w rachubę trudności stworzone położeniem. Przyjmując pośrednictwo Francyi i pragnąc rozejmu, którego generał Benedek zaządał jak się zdaje jeszcze wprzód, zanim od Cesarza Napoleona wyszła propozycya, Austria pomimo porazek swoich nie mogłaby przystać na przesadne wymagania, i wolałaby bez wątpienia, jak to oświadczyły dzienniki jej wczoraj, prowadzić walkę na śmierć.

Z drugiej strony, łatwo zrozumieć, że Prusy zwycięskie nie chcą się dać powstrzymać w połowie swoich zwycięstw, nie dostawszy bezpiecznych rękojmi, że rozejm nie pozbawi ich słusznych korzyści, o które mogą się upominać.

Nareszcie Włochy, opuszczeniem Wenecyi zaspokojone, znajdują się związane z Prusami wspólnością działania przeciw Austrii; możemy nawet powiedzieć, że są z Prusami związane zwycięstwami tego państwa, albowiem ułatwiły je zatrudniając część sił austriackich, i niepodobna działać im bez porozumienia się ze sprzymierzeńcem swoim.

Trzeba to mieć na względzie, aby zrozumieć trudności, jakie napotyka zawarcie rozejmu, z którym się wiąże nadzieja pokoju powszechnego. Są one niepoślednie, chociaż dające się przezwyciężyć, lubo przeciwnie chciały twierdzić dzienniki krajów wojujących.

„La Patrie“ pisze pod tą samą datą: Prywatna depesza z Berlina dozwoliła nam poznać dokładniej brzmienie odpowiedzi przesłanej przez króla Pruskiego Cesarzowi Napoleonowi.

Jak to powiedzieliśmy wczoraj, odpowiedź ta jest przyjęciem w zasadzie propozycji cesarskich. Król Wilhelm oświadcza: „ze uczucia wzajemnego zaufania istniejącego między rządami Francyi i Prus każą mu przyjąć skwapliwie pośrednictwo Cesarza.“ Dziękuję on serdecznie JCMości za jego ofiarę i tak dosłownie kończy:

„Przesyłam posłowi memu w Paryżu depeszę w cyfrach dla ułożenia warunków rozejmu, który musi koniecznie być zawarty w porozumieniu się z Królem włoskim.“

Tenże dziennik utrzymuje, że warunki pruskie polegają na zapewnieniu się co do żywienia wojska i na zajęciu kolei żelaznych północnej i czeskiej spływających do Pardubic.

„La France“ zamieszcza następujące doniesienie: Nowe zdarzenia odwiekły wyjazd Księcia Napoleona do Włoch. Książę Reuss przedłożył w Tuilleryach warunki stawiane przez Prusy jako podstawy przedugodne pokoju. Mają one być następujące: Wykluczenie Austrii ze Związku niemieckiego. Prusy dostają wyłaczne naczelne dowództwo nad siłami lądowymi i morskimi Związku, obejmują reprezentacyę dyplomatyczną Niemiec za granicą i zachowują sobie Księstwa Nadelbiańskie oraz część posiadłości wojskiem pruskim zajętych. Sądziemy, mówi „La France“, że Cesarz udzieli bezzwłocznie gabinetom londyńskiemu i petersburskiemu ważnych tych propozycji, któreby tylko za udziałem mocarstw rozstrzygniętemi być mogły. Warunki stawiane przez Prusy pod względem rozejmu mają być następujące:

Twierdze położone między liniami pruskimi a granicami pruskimi, jak również kolej północna utrzymująca związki z Saxonią, Bawaryą i Szląskiem będą oddane Prusom; zaopatrywanie wojsk pruskich podczas rozejmu odbywać się będzie kosztem Austrii; południowa armia austriacka ma pozostać w równym oddaleniu od Wiednia i od czworoboku twierdz, a wreszcie Austria ma zaniechać wszelkiego rodzaju prowadzenia dalej zaciągów i rekrutacyi, a wojska jej mają się tam zatrzymywać i nieruchomie pozostać, gdzie się obecnie znajdują.

Dalej pisze „La France“: Jutro, a może już dzisiaj oczekują bitwy pod Frankfurtem. Książę Heski (Alexander, dowódca sił związkowych) miał zawiadomić Związek, że nieczuje się być w możności bronięcia dostatecznie Frankfurta w razie napadu pruskiego.

„La Presse“ zamieszcza artykuł p. Cucheval Clarigny. Mówi on, że wczoraj po posłuchaniu Księcia Reuss w obecności Cesarza, odbyło się zgromadzenie, na którym ks. Metternich i bar. Aldenburg reprezentowali Austrię, hr. Goltz i ks. Reuss Prusy. Minister Drouyn dał poznać zapatrywanie się Francyi, które spisaniem było protokółarnie. Ks. Metternich i hr. Goltz wzięli je do wiadomości i przestali do Wiednia i Berlina. Następujące są w nich wyrażone podstawy układów:

Związek niemiecki będzie rozwiązany, a utworzony zostanie nowy związek, w którym ani Prusy ani Austria miejsca mieć nie będą. Od Austrii nie może być żądanem żadne odstąpienie terytorjalne. Zrzeczenie się praw Austrii do księstw Nadelbiańskich ma zastąpić żądane pierwotnie przez Prusy wynagrodzenie wojenne. Szleswik, Holsztyn, Meklenburg, Hesya i Bruuszwik wcielone będą do Prus, a tym sposobem ludność Prus dojdzie do 25 milionów. Ren stanowilby zachodnią granicę Prus. Prowincye między Renem i Maasą posłużyłyby na wynagrodzenie książąt wydziedziczonych. Między Bawaryą a Badenem nastąpiłaby wymiana terytorjów, przez co prawie cały palatynat reński dostałby się Badenowi. Królestwa Saskie i Hanowerskie tudzież księstwa Saskie zawarłyby z Prusami

konwencyę militarną. Mieszkańcy Landau mieliby wolny wybór między Francją a Badenem, również ludność doliny Saary między Francją a nowymi ksiądzkami nadreńskimi.

Niemcy.

Berlin, 10. lipca. (Różne wiadomości.) Do „Indep. belge“ piszą z Berlina: Prusy żądają zajęcia wszystkich twierdz czeskich, a nadto chcą poznać punkta przedugodne pokoju wprzód nim się zgodzą na zawieszenie broni.

Dziś jednakże przeważają widoki pokojowe. Jest bardzo prawdopodobnem, że preliminaria pokoju zostaną ułożone na samym teatrze wojny, co nie wyłącza ich późniejszego zatwierdzenia na kongresie.

Książę Windischgrätz wzięty do niewoli z wielu innymi oficerami, otrzymał cztery rany w batalii pod Sadowa.

Elektor heski, wyjeżdżając do Szczecina, zabrał z sobą siedm milonów talarów prywatnego swego majątku.

Nie tu jeszcze nie wiadomo o naturze propozycji francuskiej. Powiadają tylko, że Francja oddaje Prusom Szlezwik - Holsztyn, część Hanoweru i Hessyi; nie wiedzą jednak, co proponuje w kwestyi reformy związkowej.

Książę Reuss powiódł wczoraj drugą odpowiedź Prus. Pierwsza jak wiadomo, przyjmowała pośrednictwo w zasadzie, ale żądała poznania preliminarjów pokoju przed zawarciem rozejmu. Wkrótce dowiemy się, czy Francja się na to zgodzi. Jest prawdopodobnem, że państwa neutralne wolałyby kongres bez programu, a przynajmniej bez podstaw naprzód ułożonych; byłoby to atoli mniej korzystnem dla Prus.

List Cesarza miał być bardzo kategoryczny, ale też i odpowiedź pruska ma być pełną mocy i godności.

Co do zamiarów Francyi i innych mocarstw neutralnych względem przyszłych układów, chcą one utrzymać związek z r. 1815. Austria więc pozostałaby w nim i nadal. Francja nie zyczy sobie hegemonii dyplomatycznej i militarnej Prus w Niemczech. Wprawdzie uznaje ona, że po wojnie żądania pruskie muszą być większe: zgadza się więc na to, żeby Prusy otrzymały południową część Szlezwik - Holsztynu i nabyły terytoria w północnych Niemczech, które teraz zbrojnie zajmują.

Zresztą niepewność sytuacji nie może długo się przeciągnąć. Zdaje się, że w połowie tego miesiąca rozstrzygnie się kwestya rozejmu, lub zawieszenia broni, lub wreszcie wojny, która w takim razie przybierze nowe i poważne rozmiary.

KRONIKA.

(Pożar.) W Weryniu w powiecie Mikołajowskim dn 13. b. m. wszczął się pożar w piwnicy w karczynie, który jednak za staraniem patrolu żandarmeryi niebawem ugaszony został. Szkoda wynosi około 100 zlr. w. a. Ogień miał powstać przez nieostrożność. Dowódca posterunku żandarmeryi Antoni Korwinek i żandarm Wojciech Tarka, którzy podczas tego pożaru wyratowali karczmarza od niechybnej śmierci, rzekli się z powodu obecnych stosunków przypadającej im za to nagrody pieniężnej.

(Karabiny nabijane z tyłu.) Dn. 10. b. m. odbywała się w Wiedniu w obecności kilku generałów, oficerów i innych osób próba nowo wynalezionych przez c. k. kapitana Edmunda Pistotnika karabinów nabijanych z tyłu. Szybkość strzelania, jako też nadzwyczajna pewność i skuteczność strzału sprawiły wszystkich obecnych w podziwienie. Całe urządzenie tej broni jest bardzo pojedyncze, użycie łatwe i nie męczące, bez długiego nawet ćwiczenia żołnierz może jej skutecznie używać. W jednej godzinie, bez zbytecznego naciężenia można dać ognia z tej broni 24 razy. Kapitan Pistotnik pokazywał także karabin repetycyjny przerobiony z karabinu dawnej konstrukcyi do nabijania z tyłu, który wielce chwaliłi wszyscy obecni, daje on bowiem w 1 minucie 8 strzałów. Przerobienie dawnych karabinów ma kosztować tylko 3 zlr. od sztuki i dałoby się zrobić w tak krótkim czasie, że nowa broń już w najbliższych potyczkach mogłaby być użytą.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

S. Lwów, 13. lipca. W tygodniu ubiegłym mieliśmy kilkakrotnie orzeźwiający deszcz, który przy ciągłym gorącu bardzo sprzyjał wegetacji. Zbiór żyta na prowincyi już wszędzie rozpoczęty, jednak zwłaszcza w zachodnich obwodach Galicyi nie spodziewają się wcale obfitego omlotu.

Dotąd jeszcze nie jesteśmy w możności udzielić pomyślnych wiadomości o stosunkach handlowych, które w tygodniu ubiegłym nie tylko nie polepszyły się, ale owszem pogorszyły. Kolej północna jest przerwana od Krakowa, a raczej Trzebini aż do Pohl i Staudingu i winniśmy tu zapisać, że S. Dembitzer spedytor c. k. uprzyw. gal. kolei Karola Ludwika podejmuje się przewozu wszelkich towarów frachtowych z Krakowa do Pohl i napowrót. Część towarów galicyjskich odchodzi z Tarnowa do Węgier robiąc ogromne koło aby się dostać do Wiednia, lecz dotychczas wysyłano tylko pomniejsze transporty. Jak długo mają potrwać te stosunki to zależy od wypadków politycznych. Budowa kolei lwowsko-czerniowieckiej bardzo umiejętnie prowadzona postępuje bardzo szybko i obrót na tej linii będzie z pewnością otwarty 1. września. Wszystko co do otwarcia ruchu może być potrzebne albo już zwiezione zostało albo jest przywożone na kołach. Świat handlowy użala się powszechnie na ten drogi i powolny sposób dowozu.

Handel zbożowy w tygodniu ubiegłym nie doznał najmniejszego ożywienia. Targowice Galicyi zachodniej przesyłają większe partye do Krakowa lecz i tam panuje stagnacya bez żadnego ożywienia. Loco Lwów płacono pszenicę według gatunku po 10 do 11 zlr., pośledniejsze gatunki jęczmienia po 5 zlr. 25 c., żyto pełnej wagi, poszukiwane do młynów po 7 zlr. Na owies był popyt, lecz z powodu utrudnionej komunikacyi wywóz nie może mieć miejsca a stąd i ceny nie idą w górę. Gatunki 98 $\mathcal{E}$ wagi płacono po 3 zlr. 10 c.

Na targowicach zamiejscowych ceny były następujące: **Bochnia**: pszenica 170 $\mathcal{E}$ 8 zł. 92 c., żyto 160 $\mathcal{E}$ 7 zł. 15 c., jęczmień 140 $\mathcal{E}$ 5 zł. 55 c., owies 100 $\mathcal{E}$ 3 zł. 12 c. Dowóz słaby i sprzedaż nie ożywiona. **Tarnów**: pszenica 169 $\mathcal{E}$ 8 zł. 55 c., żyto 158 $\mathcal{E}$ 7 zł. 10 c., jęczmień 141 $\mathcal{E}$ 5 zł. 45 c., owies 98 $\mathcal{E}$ 3 zł. 16 c., popyt nieożywiony i wywóz do Krakowa słaby, sprzedaż na potrzebę miejscową nieco więcej ożywiona. **Dębica**: pszenica 169 $\mathcal{E}$ 8 zł. 49 c., jęczmień 140 $\mathcal{E}$ 5 zł. 27 c., żyto 158 $\mathcal{E}$ 7 zł. 19 c., owies 100 $\mathcal{E}$ 3 zł. 21 c.; w handlu stagnacya. **Sędziszów**: pszenica 159 $\mathcal{E}$ 8 zł. 6 c., jęczmień 139 $\mathcal{E}$ 4 zł. 51 c., żyto 158 $\mathcal{E}$ 6 zł. 10 c., owies 98 $\mathcal{E}$ 2 zł. 70 c., ceny owsa i żyta spadają. **Przemysł**: pszenica 170 $\mathcal{E}$ 9 zł. 29 c., żyto 157 $\mathcal{E}$ 6 zł. 60 c., jęczmień 141 $\mathcal{E}$ 6 zł. 5 c., owies 97 $\mathcal{E}$ 3 zł., dowóz pszenicy ustał prawie zupełnie.

Bydła rzeźnego i opasowego wysłano do Galicyi zachodniej 630 sztuk. Komisya namiestnicza w Krakowie, z powodu, że kolej północna nie może przyjmować w Krakowie transportów wołów z Galicyi, uznała za stosowne ustanowić w Podłężu komisję do rewidowania bydła, tam bowiem przed przerwaniem ruchu na kolei, nie było wolno z powodu zaostrzonych w skutek zarazy przepisów dostawiać transporta bydła rzeźnego, a co teraz jest już dozwolone.

Ceny przeciętne czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów w II. połowie miesiąca czerwca 1866 były następujące na targach w miasteczkach:

Mec	Miejsce targu:											
	Lubaczów		Sokal		Magierów		Uhnów		Niemirów		Tarnopol	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	waluta austriacka											
pszenicy	4	80	4	12	4	50	3	90	4	25	4	50
żyta	3	40	3	5	3	35	3	25	3	20	3	62
jęczmienia	2	70	2	35	3		2	75	2	75	3	50
owsa	2	20	1	52	1	75	1	40	1	55	1	55
hreczki	3		3	12	3	10	3	25	3		3	35
kukurudzy												
ziemniaków	1	20				90	1	20	1	20		
Cetnar siana		78	2	32	1				1		1	30
wetny	28											
nasienia koniczu	24											
Sąg drzewa twardego	6	46	5	50	6		5		3		8	
miękkiego	3	35	5	35	4		4	40	2		7	
Funt mięsa wołowego		8		11		9		10		8		12
Mas okowity		60		60		45				54		67

Ostatnia poczta.

Peszt, 12. lipca. Najjaśn. Pani kazała doręczyć wydziałowi mieszczanowskiemu w Peszce dla umieszczonych tu ranionych 600 zł., a wydziałowi mieszczanowskiemu w Budzie na ten sam cel 400 zł. — Jak się dowiaduje „Lloyd“, wydała rada namiestnicza tutejszej akademii handlowej rozkaz, ażeby natychmiast zawiesiła swoje odczyty. Ponieważ to rozporządzenie ma formę okólnika, przeto zdaje się, że będzie rozesłane do wszystkich zakładów naukowych.

Tryest, 12. lipca. Gorycya i Gradyska wysłały do Jego Mości Cesarza adresy lojalności. — **Triest.** Ztg. donosi: „Cialdini powrócił za Pad. Arcyksiążę Albrecht udaje się dziś przez Nabresinę do Wiednia. Flota włoska ma się udać do Neapolu. — Drugi amerykański okręt wojenny spodziewany jest w Tryescie.

Berlin, 11. lipca. (Na Paryż). Prusy otrzymały na wezwanie do wyborów przygotowawczych do parlamentu niemieckiego na podstawie ustawy wyborczej rzeszy z r. 1849 od większej części rządów sprzymierzonych przyrzeczenie, że poczynią niezwłocznie potrzebne rozporządzenia; tylko z Wejmaru i Mecklenburga nienadeszła jeszcze odpowiedź. W Hanowerze, Saxonii i Hessyi elektoratnej czynią pruscy komisarze cywilni przygotowania do wyborów. Dla Prus przygotowuje ministerstwo stanu wnioski do pruskiego sejmku.

Cwitawa, (Zwittau) 12. lipca. Przybył tu poseł francuski przy dworze pruskim p. Benedetti. Główna kwatery pruska przeniesioną dziś została do Czernohory (powyżej Berna).

Dieszyce, (Tetschitz) 12. lipca. W pobliżu Rosic (na zachód od Berna) zaszła dziś znaczna potyczka jazdy między korpussem barona Edelsheima a przednią strażą pruską. Wygrana na naszej stronie. Wzięto jeńcem 400 huzarów.

Lundenburg, 12. lipca. Ruch na kolei północnej na linii do Krakowa, odbywa się tylko do Przyrowa (od Wiednia). Między Przyrowem a Zauchtł zawałił się most kolei żelaznej po wysadzeniu w powietrze słupa środkowego.

Brzetysław (Lundenburg), 13. lipca. Kolej rządowa nie odbywa ruchów na przestrzeni Berno-Trübau; jest ona tam posuta. Władze z Berna wyniosły się.

Zagrzeb, 12. lipca. Właśnie zapowiedziano tu przeniesienie najwyższych władz wojskowych sądowych z Wiednia.

Kolonia, 15. lipca. Wczoraj zaszła pod Aschaffenburgiem (nad Menem) krwawa bitwa. Prusacy mieli odnieść zwycięstwo. Aschaffenburg gore. Wojska związkowe opuściły Frankfurt, dokąd zmierzają Prusacy.

Tulon, 11. lipca. Fregata pancerna „Provence“ i korweta „Eclaircur“ odeszły wczoraj nagle do Wenecji. Eskadra zaopatrzuje się ciągle w żywność.

Madryt, 11. lipca. Ministerstwo O'Donnella zostało zastąpione ministerstwem Narvaeza, w którym objął Narvaez prezydenturę i tekę wojny, Arazzola ministerstwo sprawiedliwości, Barzanallona finanse, Gonzalez Bravo sprawy wewnętrzne, Orcio roboty publiczne, a generał Calonge marynarkę.

Madryt, 15. lipca. Generał Calonge y Fenollet mianowany ministrem stanu.

Bukareszt, 12. lipca. Na dzisiejszym posiedzeniu izby została konstytucja przyjęta bez zmiany. Książę Hohenzollern złożył na nią zaraz przysięgę. Izba uchwaliła dla przywrócenia równowagi w budżecie państwa potrącenie 30 proc. od plac urzędników.

Konstantynopol, 6. lipca. Posłowie Prus i Włoch uzalali się u Porty na mniemane złamanie neutralności, ponieważ Porta dozwoliła przechodu wojskom austriackim przez cypel Klek do Sutturyny. Porta oświadczyła, że nie widzi w tem naruszenia neutralności.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 16. lipca.

Hotel angielski: PP. Br. Horoch Sew., z Moraniec.
Hotel krakowski: Wysocki Flor., z Hrehorowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 16. lipca.

PP. Czajkowski Wal., do Kamionki. — Mrozowski Michał, do Glinny. — Sumowski Joachim, na Wol.ń.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 16. lipca 1866

Table with 6 columns: Pora, Barometr par. sprow. do 0° Reau., Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery. Rows for 7. god. zrana, 2. god po poł., 10. god. wiecz.

Kurs Lwowski.

Dnia 16. lipca.

Table with 5 columns: Item (e.g., Dukat holenderski), Unit (e.g., wal. austr.), and two columns for 'gotówka' and 'towarem' in 'zł.' and 'c.' units.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 16 lipca.

Table with 3 columns: Item (e.g., 5% Metaliki), 'zł.', 'kr.'. Rows for 5% Metaliki, 5% pożyczka narodowa, Losy z 1860 roku, Akceje banku wiedeńskiego, Londyn, Srebro, Dukaty pojedynczy.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 12. lipca.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

Table of public debt and interest rates. Columns: Obl. indemn., po 5 proc. za 100 zł., Item (e.g., W austr. wal. po 5%), 'pien.', 'towar.'.

Table of interest rates for various regions and currencies. Columns: Item (e.g., Kar., Krainy i Wyb.), 'pien.', 'towar.'.

2. Stan oblig. domestykaln.

Table of domestic obligations. Columns: Po 3% za 100 zł., Item (e.g., 2 1/2%), 'pien.', 'towar.'.

3. Akceje. (Za sztukę.)

Table of stocks. Columns: Item (e.g., Banku narodowego), 'pien.', 'towar.'.

4. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Table of promissory notes. Columns: Item (e.g., Banku (6let.zr.1857 po 5%)), 'pien.', 'towar.'.

5. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Table of priority bonds. Columns: Item (e.g., Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł.), 'pien.', 'towar.'.

6. Losy. (za sztukę.)

Table of lottery tickets. Columns: Item (e.g., Inst. kred. dla handlu po 100 zł.), 'pien.', 'towar.'.

Weksle. (Na 3 miesiące.)

Table of exchange rates. Columns: Item (e.g., Amsterdam za 100 zł. hol.), 'pien.', 'towar.'.

(31 dni po okazaniu.)

Table of exchange rates for 31 days. Columns: Item (e.g., Bukareszt za 100 piast. wol.), 'pien.', 'towar.'.

Kurs złota.

Table of gold prices. Columns: Item (e.g., Dukaty ces. men.), 'pien.', 'towar.'.